

samo krog vrata se mu je poznala zlata proga. Kralja mine strah; on poklekne in da Janku meč, da bi mu odsekal glavo.

Janko se brani. Ko mu pa še deklica ukaže, seže po meč in dene kralja ob glavo. Kraljična mu poda žive vode, da bi ga umil in mu nasadil glavo. Toda glava se noče prijeti. Kar izpozna deklica svojo zmoto in da Janku mrtve vode. Glava se prime trupla, ali žive vode ni bilo več, in kralj je ostal mrtev.

Morska deklica skliče takoj vse dvornike. Ko so bili vsi vkup, jim pokaže Janka, rekoč: »To je moj ženin in vaš kralj!«

Vsi zavisnejo od veselja, da imajo tako krasnega kralja in kraljico. Samo eden se ni radoval; to je bil izdajalski sluga, ki je takoj izginil iz grada, ko je zvedel, da je Janko postal kralj. Prva pot kraljeva je bila v hlev h konjiču, toda konjiča ni bilo nikjer. Potem je poslal Janko po stare starše, da so z njim vred in v družbi morske deklice, njegove žene, uživali srečo.

Ah, tja h koči . . .

*Ah, tja h koči, tesni koči,
kjer sem prvi sanjal sen,
tja hite mi vzdihni vroči,
v matere objem iskren.*

*Starka siva sama sanja
ondi o preteklih dneh,
pa k molitvi glavo klanja,
solza ji igra v očeh.*

*Mati, zlata moja mati!
Dalja naju loči naj,
duši le sta skupaj . . . Mati,
k vam, le k vam želim nazaj!*

*Ah, tja h koči, tesni koči,
kjer sem prvi sanjal sen,
tja hite mi vzdihni vroči,
v matere objem iskren.*

Andrej Rapè.

Junak.

*To res si junak, to res si junak,
kako se nosiš gizdávo!
Kdor bi te ne hvalil, ta vsak
vodo bi nosil v Savo.*

*Kako peresa ti svetla imaš,
rdečo rožo na glavi.
Za koliko, dej, ostroge prodaš?
Povej, kupčijo napravi!*

*A rožo le ti na glavi imej,
imej peresca svetla tudi,
samo — ne kukurikaj in zanaprej
iz spanja pred dnem nas ne budi!*

*Ah, če lepo poslušen ne boš,
v kuhinji naša je dekla.
Porečemo ji: Petelina pod nož,
peresa nam, a njega boš spekla!*

Fran Žgur.

